דער אידישער פראפעסאר

א היסטאָרישער ראמאן.
פריי בעאַרבייט ספּעציעל
פאַר׳ן ״אידישען זשורנאל״
פון מ. ר.

היינטיגע פארזעצונג

אנריפא

דער שרעק, פאר וועלכען פחילא האט זיך געשראָקען, ווען ער האט זיך דערוואוסט, אז קאיוס פאליגול, האט מאר־טראטען דעם רוסישען טראָהן, איז קיין אומיסטער געווען. איינציג מאנאטען נאך זיין באשטייגען, איז ער קראנק גע־וואָרען, ווייל זיין אייסעלאסעקייט און לייד־נשאפט האבען זיין קערפער רואר־נידט, און איהם צו בעט געלעגט.) און ווען ער האט דאס זעלבע פאראלאט, איז ער פיעל שלעכטער און ערנער געווארען. זיין דורשט צו בלוט פאריגסונג האט קיין שיעור נים געהאט. על האט זיך אבער דערמיט אליין ניט צופרידענגע־שטעלט. ער האט נאך דורכאויס גע־וואלט אז מ׳זאל איהם אנערקענען פאר א פאלקאמענעם און אלמעכטיגען גאט. אין אזוי פלעגט ער זיך אנטפעלקען פאר׳ן אויס׳ן קאפ, אמאל אלס אפאלא מיט א קרוין פארק, אמאל אלס אפאלא מיט א קרוין אויס׳ן קאפ, אמאל אין אויסזעהן פון נעפטען מיט א גריסען גאפעל. און אמאל אין בילד פון מארס. די שמייכלער מיט וועלכע ער האט זיך ארומערינגעלט האר־בען איהם צו דעם איינגעדרעטען שנעפ־נאר מעהר אויפגעמונטערט און מיט גע־געבען. און אזוי זענען אויף זיין באפעהל אבער׳ן נאנצען לאנד אלטארען אויפגע־שטעלט געווארען, אויף וועלכע קרבנות וועגען זיין גלטליכקייט זענען געאפפערט געווארען. לעצטענס איז א שטרענגער באפעהל פון איהם אויס אלע געבעט הייזער מיט זיין בילד, אלס גאט צו כאר־צידען. די אידען האבען מיט א פארבאר־גנעגס שרעק דאס אלעס צוגעקוקט. ווער ווייסט — האבען זיי געטראכט — אייב איהם וועט ניט איינפאלען צו באפעהלען אריינשטעלען זיין בילד אויך אין בית המקדש.

נאר אזוי לאנג ווי אנריפא האט זיך אין זיין הויף געפונען, האבען די אידען זיך געטרייסט, וועט אזא באפעהל ניט קומען אין ווירקליך האט ער איהם דער־פון אפגעראטען: דען טראץ די אנ־שטרענגונג פון אפאלא׳ס פריינד אין הויס, צו באוועגען איהם צו דעם באפעהל, איז ער דאך, מיט זיין גאנצען שנעזן, טריי געבליבען אין זיין פריינדשאפט צו אנדר־פא׳ן, וועלכער האט צוליעב איהם, פון טיבעריוס׳ן פיעל געליטען. אנריפא האט זיך אויך מיט דער צייט צום גוטען גע־עגדערט, ער איז שוין מעהר ניט געווען דער לייכטזיניגער, דער אויסגעלאסענער, ווי ער איז פאר געווען. דאס מבבו׳ער בלוט, האט נוכר געווען דאס אהומ׳שיגע... זיין פאלק איז ליעב און טייער געווארען, און האט זיין אייפאלס אויף קאיוס׳ען צום גינסטען פון זיין פאלק אויסגעאיבט.

דאס צווייטע יאהר פון קאיוס׳עס רעגירען, האט אנריפא ריים פארלאזט, צו באוועגען זיך אין אידישען לאנד, און די עראיינגנים, האט דאס נדעסטע אומ־גליק אויף די אידען געבראכט. אנריפא האט זיך געלאזט אנערקענען פאר׳ן פאלקאמענעם און אלמעכטיגען גאט. אין אזוי פלעגט ער זיך אנטפעלקען פאר׳ן אויס׳ן קאפ, אמאל אלס אפאלא מיט א קרוין פארק, אמאל אלס אפאלא מיט א קרוין אויס׳ן קאפ, אמאל אין אויסזעהן פון נעפטען מיט א גריסען גאפעל. און אמאל אין בילד פון מארס. די שמייכלער מיט וועלכע ער האט זיך ארומערינגעלט האר־בען איהם צו דעם באפעהל אויפגעש